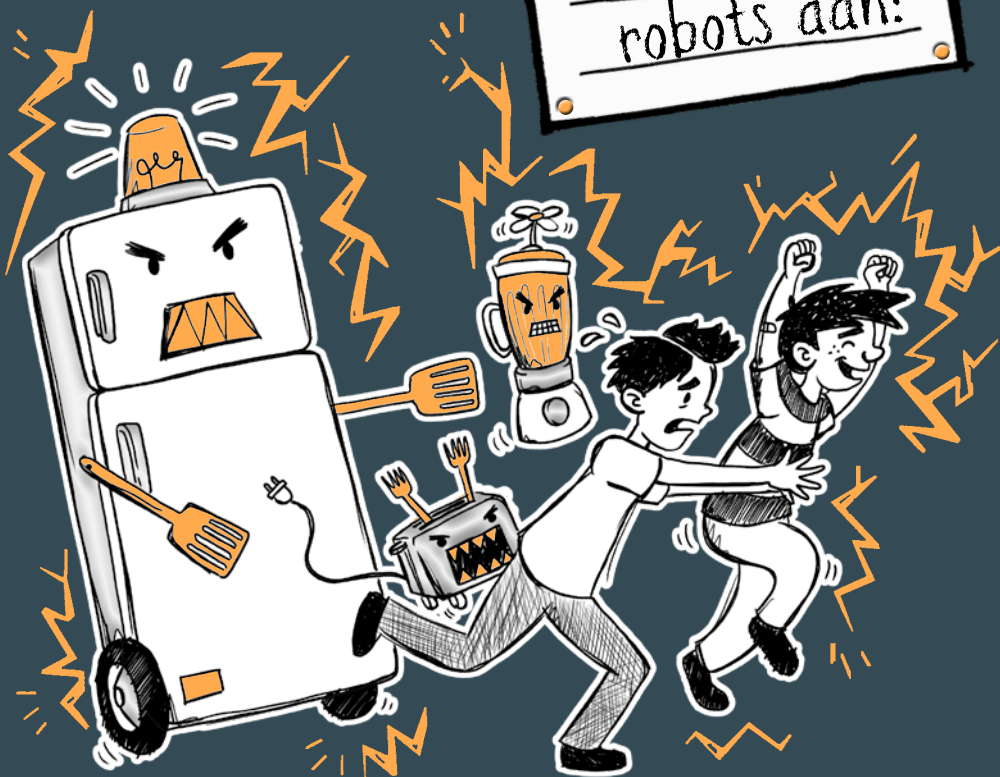

KATi NAUMANN ● Josy Jones

Druk **NIET**
op de rode
KNOP

→ anders
vallen de
robots aan!

Meneer De Haas lag in zijn hemd op een ligstoel. Hij wilde niet gestoord worden omdat hij moe was van zijn werk in de koekjesfabriek. 'Een museumbezoek. Heel leerzaam. Ik ben voor,' zei hij, slurpend van zijn milkshake.

We staken al blij onze handen in de lucht, maar mevrouw De Haas zei: 'Niet zo snel! Daar moet ik eerst goed over nadenken.'

Ik wist meteen dat het nog wel even zou duren. En ja hoor, ze kwam met een hele waslijst aan vragen, waarop ik maar braaf antwoord gaf.

Mevrouw De Haas: 'Vindt dit uitje bij daglicht plaats?'

Ik: 'Jazeker.'

Mevrouw De Haas: 'En vindt het binnen plaats?'

Ik: 'Jazeker.'

Mevrouw De Haas: 'Zijn daar brandblussers?'

Ik: 'Jazeker.'

Mevrouw De Haas: 'Worden die brandblussers regelmatig gecontroleerd of ze nog wel goed werken?'

Ik: 'Jazeker.'

Mevrouw De Haas: 'Bestaat er een kans dat dit museum wordt overvallen door kunstrovers?'

Ik luisterde niet goed meer en zei automatisch weer: 'Jazeker.'

'Wát?!' riep mevrouw De Haas geschrokken. 'Het museum kan overvallen worden?'

'Ik bedoelde: néé, zeker niet!' corrigeerde ik mezelf snel. 'Ik raak helemaal in de war van al die vragen!'

Toen greep opa Werner in. 'We gaan naar een museum, mevrouw De Haas. U weet toch wat dat betekent?'

Dat wist mevrouw De Haas niet, dus opa Werner legde het uit. 'Overal zijn beveiligingscamera's! Ze hebben zelfs een rechtstreekse verbinding met het politiebureau. Er is geen veiligere plek ter wereld dan een museum.'

Mevrouw De Haas was bijna overtuigd, maar ze had nog een laatste zetje nodig. Daarom zei opa Werner snel: 'Trouwens, het museum wordt elke dag afgestoft. En de lucht is gefilterd en bacterievrij!'

Nu mag Jojo met ons mee. Yes!!!

Het lukte me om Jojo zover te krijgen dat hij me hielp met opruimen. Hij zette een stopwatch en ... we hadden een nieuw record! We deden er maar vijf minuten over! En dat terwijl mijn kamer er eerst uitzag alsof er een bom ontploft was. Gelukkig heeft mijn bed hoge poten en daar hebben we alles gewoon onder gepropt. Daarna hebben we er lege muizenvoerdozen (daar

Ja, we hebben het bewijs gevonden! Ik heb het in een bewijszakje gedaan en in mijn geheime vakje onder de vieze sokken gestopt. Maar misschien moet ik wel gaan nadenken over een betere beveiliging. Ik weet niet of een robot zich door stinksokken laat tegenhouden. Let op, dan vertel ik nu wat er allemaal gebeurd is.

In het weekend gebeurde er niet veel bijzonders, maar gisteren tijdens de pauze hebben we Ben weer onopvallend bespioneerd. Hij liep weer heel dom stoer te doen, toen hij een kauwgompje uit zijn broekzak haalde en in zijn mond stak. Ik zag heel duidelijk dat er tegelijkertijd iets uit zijn broekzak viel. Toen hij weg was, heb ik het opgeraapt. Het was een schroef!

Zo ziet hij eruit:

‘Geen twijfel mogelijk: dit is een robotschroef!’ fluisterde ik tegen Jojo.

‘Waarom fluister je?’ vroeg Jojo. ‘Ben is weg!’

‘Je weet nooit of een robot je afluistert.’

Toen fluisterde Jojo ook: ‘Kauwen robots kauwgom?’

‘Tuurlijk, als afleidingsactie!’

Precies op dat moment hoorde ik een drone boven het schoolplein cirkelen. Iedereen keek op en ik gebaarde naar Jojo.

onmiskenbare
**ROBOT-
SCHROEF**

‘Kom mee!’ fluisterde ik. ‘Nu, geheime vergadering op de welepe-celepe.’

De wc op school heeft maar twee hokjes vlak naast elkaar. We gingen allebei in een hokje zitten en deden de deur op slot.

‘Zag je dat ding ook, dat over het schoolplein vloog?’ vroeg ik door de wand van het hokje. ‘Dat was vast een spionagedrone!’

‘Ja, maar wat doen we nu?!’ riep Jojo paniekerig.

‘We moeten heel voorzichtig zijn. En uitzoeken wat ze willen.’

‘Ze?’ vroeg Jojo geschrokken en door de wand heen hoorde ik zijn jojo op en neer suizen.

‘Nou, een robot komt nooit alleen,’ zei ik. En de jojo suisde nog sneller.

Omdat ik toch al op de wc was, heb ik er maar meteen gebruik van gemaakt. Toen ik klaar was en de deur opendeed, begon het achter me te zoemen. Ik draaide me om en een rood oog knipperde naar me.

‘Wat was dat?’ vroeg ik snel aan Jojo toen we bij de wastafel stonden.

‘Dat zijn de nieuwe wc-brillenreinigers,’ zei Jojo.

‘Wat als dat ook robots zijn?’ vroeg ik zacht. ‘Volgens mij zijn ze echt overal!’

Ik ben Timo Schulze en dit is
mijn onderzoeksdagboek.

Je mag hier alleen in kijken als je onderzoeker bent
óf als je er eentje wilt worden. Maar anders niet!

Wanneer Timo en zijn beste vriend Jojo
naar het techniekmuseum gaan, ontdekken
ze allemaal robots. Ze krijgen een briljant
idee: ze gaan zélf een robot bouwen! Dat
maakt hun leven zoveel leuker! Toch?
Maar het gaat helemaal mis ... Kunnen ze
een ramp voorkomen?

Bouw ook je eigen:

- schrijfrobot
- robotjager

wel
Niet op drukken!

MENDO

imprint van Schoolsupport
mondoboeken.nl

9 789464 395426